

1. Áld-jad az U - rat, áld-jad én lel-kem,
Az Ő szent ne - ve á - rad szét ben-nem,
Jó - sá - ga nél-kül ho - vá kell len-nem?
Ke-gyel-mé-ről is el ne fe - led-kez - zem!

2. Ő, ki feloldoz, Ő, aki gyógyít,
Koporsómból is életre szólít,
Mint egy büszke sast, akként megújít:
Nyújtván a szépség minden hordozóit.
3. Igazságot tesz nyomorultakkal,
Mert késedelmes Ő a haraggal,
Nem mindörökké büntet bajokkal,
Irgalmassága végül megvigasztal.
4. Az ég a földtől mily végtelenben,
Oly nagy a jóság benne szünetlen.
Atya könyörül gyermeki tetten,
Miként az Úr az Őtet félő lelken.
5. Már Ő tudja, hogy romló edények,
Hogy porból vagyunk mind, mi, szegények.
Életünk, mint a pusztá fűvének
Napjai: minden széltől elenyésznek.

6. De az Úr kegye az Őt félőkön,
Öröktől fogva tartó, s örökkön,
S fiak fiain, mind, kik a földön
Szent frigyét őrzik, nehogy az megtörjön.
7. Az Úr pediglen fön a mennyekben,
Trónol, mert jussa vagyon mindenben.
Áldjad az Urat, áldjad én lelkem,
Kegyelméről is el ne feledkezsem!

1. Is - ten ne - vét di - csé - rem, szí - vem csu - pa há - la,
Együtt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja:
Refr. Jó - ság, hú - ség, ke - zed min - den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind - ő - rök - re.

2. Döbönt szívünk ráésmél, milyen nagy az Isten:
Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent.
Refr. Jóság, hűség...
3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
Csak az érti valóban, aki bízik benne.
Refr. Jóság, hűség...
4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Maga őrzí, tápláljá, egybegyűjí népét.
Refr. Jóság, hűség...
5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja:
Refr. Jóság, hűség...